

[Finansministeren.]

ske forøgelse af det faste personale, før man har grundlag for at foretage en mere nøjagtig opgørelse over behovet. Indtil da må der muligvis inden for forskellige styrelser midlertidigt præsteres et forøget overarbejde.

Udbygningen på undervisningsområdet er fortsat ved oprettelse af en række professorater og afdelingslederstillinger ved de højere læreanstalter, og jeg skal specielt nævne, at der til lederne af ingeniørakademiets store fag foreslås normeret 17 ingeniørdocenter med samme aflønning som professorer ved Danmarks tekniske højskole.

I forbindelse med den almindelige regulering af statens honorarer skete der en forhøjelse af de såkaldte formiddagshonorarer til sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionssekretærer i centraladministrationen og visse andre institutioner, idet honorarsatserne 2 100 kr., 2 580 kr. og 3 000 kr. forhøjedes til henholdsvis 2 700 kr., 3 000 kr. og 3 900 kr. Bl. a. under hensyn hertil foreslås der en forhøjelse fra 2 400 kr. til 3 000 kr. af det i normerings- og klassificeringslovens § 3 hjemlede bestillingstillæg, som kan ydes denne gruppe tjenestemænd, for så vidt der af tjenstlige grunde nægtes dem tilladelse til dispensation fra kontortiden, og tilsvarende regulering foreslås der af de bestillingstillæg, der i medfør af normerings- og klassificeringslovens §§ 15 og 185 med lønningsrådets tilslutning i de enkelte tilfælde kan ydes akademiske tjenestemænd ved landsskatteretten og en række andre institutioner samt videnskabelige tjenestemænd ved de højere læreanstalter. Samtidig er der stillet forslag om at udvide bestillingstillægsordningen til at omfatte akademiske tjenestemænd i 19.-24. lønningsklasse under visse andre styrelser og videnskabelige institutioner, hvor arbejdsopgavernes kvalitet og omfang gør en ligestilling rimelig.

I fjor skete der omnormering af i alt ca. 750 stillinger fra 2. til 9. lønningsklasse, dels til kontorassistenter med egentlig lærlingeuddannelse i kontorfaget, dels til kontorassistenter, som vel ikke havde gennemgået en sådan lærlingeuddannelse, men hvor samtlige forhold, herunder de pågældendes alder, anciennitet og arbejdsområde, gjorde det naturligt, at de opnåede avance-

ment til assistent. Efter tilsvarende retningslinjer er der på det foreliggende lovforslag optaget i alt ca. 460 assistentstillinger, idet det herved forudsættes, at der sker nedlæggelse af et tilsvarende antal kontorassistentstillinger, der er bevilget på finanslov.

Ligesom de tidligere år har samtlige fra de forskellige ministerier indkomne forslag været forelagt lønningsrådet, og det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med rådets udtalelser over for finansministeriet.

Merudgiften ved normeringslovforslaget vil — beregnet på sædvanlig måde — andrage ca. 5 mill. kr. Hertil kommer en årlig merudgift på ca. 7 mill. kr., som skyldes forhøjelse af polititillægget under hensyn til den pr. 1. oktober 1960 stedfundne forhøjelse af tjenestemændenes overtimebetaling m. v. samt de ændringer i tjenestetidsreglerne, der vil blive gennemført fra 1. april 1961.

Af de i ændringsforslaget til lønningsloven indeholdte bestemmelser skal jeg nævne ændringen af § 46, hvorefter der sker fremrykning fra 1. april 1963 til 1. april 1962 af den førstkommande almindelige embedsregulering. Der er desuden optaget en række bestemmelser, der tilsigter at tilvejebringe hjemmel for gennemførelse af forslag fra det udvalg, der har behandlet tjenestetidsspørgsmålet og har afgivet betænkning den 3. januar 1961.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale begge lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i toldloven*.

Det foreliggende forslag er en følge af den på EFTAs ministerrådsmøde i Genève truffne beslutning om at fremskynde toldaftrapningen for de af frihandelskonventionen omfattede varer. Der erlægges i øjeblikket 80 pct. af den tariffmæssige told for sådanne varer, og det foreslås nu at nedsætte tolden for EFTA-varer til 70 pct. af den tariffmæssige told med virkning allerede fra den 1. juli 1961 i stedet for som tidligere besluttet fra 1. januar 1962.

Efter den skala for toldaftrapningen, der indeholdes i frihandelskonventionen, og

[Finansministeren.]

som er optaget i toldloven, vil tolden mellem EFTA-landene først være helt afviklet den 1. januar 1970. Konventionen indeholder imidlertid tillige en bestemmelse, der pålægger EFTAs råd at undersøge mulighederne for en hurtigere afvikling af tolden. Den nu trufne beslutning om at fremrykke det næste trin i aftrappings-skalaen et halvt år må ses som et foreløbigt resultat af disse undersøgelser, idet det på ministerrådsmødet samtidig blev besluttet at undersøge mulighederne for en yderligere fremskyndelse af toldafviklingen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Statsministeren (*Kampmann*): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om naturfredning*.

Selv om det kun er to år siden, naturfredningsloven sidst blev ændret på en række punkter, er udviklingen siden da gået så stærkt, at der atter er behov for ændringer.

Ved den i marts 1959 gennemførte lov blev der skabt hjemmel til at lade udarbejde fredningsplaner for større områder. Til at udarbejde disse planer kan statsministeren nedsætte særlige udvalg. Indtil nu er der nedsat syv sådanne udvalg for de mest truede områder, og de første etaper af fredningsplanerne er allerede godkendt af overfredningsnævnet og bekendtgjort for offentligheden.

Ved dette arbejde gøres et forsøg på at få udviklingen under en vis kontrol på de mest udsatte steder. Yderligere fredningsplanudvalg tænkes nedsat i den nærmeste fremtid, således at landet vil blive helt dækket af sådanne udvalg.

Imidlertid går udviklingen sin gang uden for de områder, der er underlagt et fredningsplanudvalg, og i nogen grad også inden for disse. Og denne udvikling ændrer med stigende fart fuldstændig landskabsbilledet, navnlig omkring hovedstaden og i nærheden af de større provinsbyer, hvor der foregår en bebyggelse med helårsboliger uden for de arealer, der er inddraget under den pågældende bys byudviklingsområde.

Bebyggelsen springer med andre ord såvel mellem- som yderzonerne over og udsøger sig egnede arealer på det åbne land. At dette er en uheldig udvikling, turde være ubestrideligt. For det første spoleres landskabsbilledet af en sådan bebyggelse, og dernæst skabes der trafikproblemer og forsyningsproblemer for sådanne „sovebyer“.

Også sommerhusbebyggelsen breder sig med stor hast, og den udsøger sig af naturlige grunde især de landskabeligt set smukkeste steder. Den omstændighed, at en fredningsplan er under udarbejdelse, har langtfra virket hæmmende, måske i nogle tilfælde endog forøget interessen for sommerhusbebyggelse i de pågældende områder.

At det imidlertid må være samfundsmæssige hensyn, der bestemmer, hvorledes byerne skal udvikle sig, turde være indlysende, og der kan næppe heller rejses tvivl om, at det også må være samfundsmæssige hensyn, der bestemmer, hvor sommerhusbebyggelsen skal koncentreres.

Da den eksisterende lovgivning ikke i tilstrækkelig grad giver fredningsmyndighederne mulighed for at forhindre, at udviklingen forløber planløst og udelukkende dikteres af visse grundejeres og spekulanters interesser, har regeringen udarbejdet forslag til yderligere ændringer i naturfredningsloven.

Idet jeg skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg i almindelighed anføre, at det ikke sigter på gennemgribende ændring af naturfredningsloven, men i det væsentlige indskrænker sig til imødegåelse af den nævnte uheldige udvikling.

Den vigtigste bestemmelse, der tager sigte herpå, findes i forslag nr. 12, hvorefter der uden for byer og bymæssige bebyggelser og uden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan eller byplan, dispositionsplan, til større samlede bebyggelser, der ikke tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller helårsbeboelse, skal indhentes tilladelse fra fredningsnævnet.

Ved denne bestemmelse, der er udformet i overensstemmelse med byplanlovgivningens tilsvarende regler, skabes mulighed for at sikre en naturlig beskyttelse af det åbne land. Fredningsnævnets nægtelse af tilladelse kan naturligvis efter de sædvanlige regler indbringes for overfredningsnævnet.

Det må fremhæves, at bestemmelsen und-